No. 37. **1845.**

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag **26 Maart.**

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodberigtmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 5 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Sit inscriptum in fronte unius-cujusque quid de republica sentiat. Ieder drage op zijn voorhoofd het merkteeken, hoe hij over den staat denkt. Al moesten het voorstel ter grondwetsherziening en de petitien, die het ondersteund hebben, geene andere vrucht dragen als deze, nog zoude zich niemand zijne pogingen te beklagen hebben; zoomin zij, die aan de Tweede Kamer het herzienings-ontwerp aanboden, als zij, die, door geschriften of gesprekken, door aanmoediging of voorbeeld, den sluimerenden volksgeest gewekt hebben. Eene liberale partij is op het punt zich door ons geheele vaderland te vormen. Wij meenen dat, in een zijner redevoeringen, de Minister van Finantien aan onze grondwet den lof heeft toegezwaaid dat onder haar bestier de vroegere partijschappen zijn uitgedoofd en eensgezindheid zijn zetel in Nederland heeft opgeslagen. De Minister zei het waarschijnlijk in andere woorden, maar de zin was toch gelijksoortig. Wij laten in het midden, hoe die lofspraak zich met de herinneringen der Belgische revolutie verdraagt. Sints die tijd, het is waar, hebben wij geene staatkundige partijen gehad. Er is ééne partij geweest, die alles in had, naar willekeur over alle ambten en bedieningen beschikte en de vereenigde teugels van lands, provinciaal en plaatselijk bestuur in handen hield. De groote meerderheid, die van dat alles bleef uitgesloten, die lijdelijk de schatkist vulde of de wapenen aangordde, wanneer het gevorderd werd, maar naar wier wenschen anders niet gevraagd werd, vormde geene partij. Alles wat eene partij daarstelt ontbrak haar. Belangstelling, eenheid, hoofden, leuze. Men klaagde over de hooge belastingen, over de belemmerende handelswetgeving, over de strenge fiskaliteit der ambtenaren, over de aristocratische hoogheid der stedelijke regeringen, over de traagheid waarmeê alle publieke ondernemingen werden voortgezet, over den velen tegenstand, de geringe medewerking, die men bij elke bijzondere onderneming aantrof. Eene enkele maal zelfs stak men, waar het een speciaal belang gold, waar een onkundig wetsontwerp, een onbillijk reglement, eene handelstak te vernietigen, eene industriele onderneming ten gronde te rigten dreigde, de hoofden bijeen en wendde zich met een verzoekschrift aan de bevoegde magten. In de gewone gevallen vond men daar weinig heil en men keerde klagende en morrende terug; maar eene partij vormde men niet.

Die partij echter, ze kan nu gevormd worden. De belangstelling die vroeger scheen te ontbreken, is nu, althans voor eene wijle, opgewekt. Hoofden vindt men in de negen leden der Tweede Kamer, die het voorstel aanboden. De leuze is gevonden in den aandrang op grondwets-herziening, op regtstreeksche verkiezingen; zal ook de eenheid volgen? Meer dan drieduizend Nederlanders hebben openlijk verklaard het aristocratische juk moede te zijn, en te verlangen dat de natie eindelijk in het bezit trede der regten haar te lang onthouden. Zij hebben de openbaarheid, waar voor men hier te lande zoo bang is, niet geschuwd en hunne namen aan vriend en vijand prijs gegeven. Wat gebruik daarvan gemaakt zal worden door de aristocratische partij valt niet moeijelijk te gissen. Tot posten en postjens, ambten en baantjes zullen de petitionarissen zich voorcerst den weg waarschijnlijk wel gesloten hebben. Ze hebben het glad verkorven. Woelgeesten zijn het en heethoofden, die met de meeste omzigtigheid uit alle betrekkingen geweerd moeten worden. En dat zal ook gebeuren, wanneer het bij de enkele petitie blijft; wanneer ieder, na zijn naam onder het verzoekschrift gezet te hebben, meent zijn staatkundige pligt geheel volbragt te hebben en weer bedaard gaat zitten knorren en klagen als vroeger.

Wij spreken in de veronderstelling dat het voorstel door de Tweede Kamer zal geweigerd worden en wie twijfelt er aan — na den tragischen dood van het Reglement van Orde vooral? Welnu de poging nu gedaan moet en zal herhaald worden en vind zich telkens geruggesteund door eene aangroeijende partij in elke plaats van ons land. Men kent nu elkanders namen. In de verschillende provincien kan ieder althans eenigzins weten wie de menschen van zijne kleur zijn. Aan deze sluite hij zich aan. De hulpmiddelen, die het tegenwoordige kiesstelsel aanbiedt, hoe gebrekkig ook en nietig, versmade men niet. Zoo sla men de aristokratie met hare eigene wapenen en gebruike tegen haar de middelen waaraan zij hare verheffing te danken heeft. Men verge noege zich niet zijne stembrieven in te vullen. Men versta zich vooraf in eene vergadering van alle vrijzinnige stemgeregtigden omtrent den persoon die gekozen moet worden. Hetzelfde doe men als kiezer en stelle althans, zoo lang men in de kiesvergaderingen nog de minderheid heeft, eene kompakte minderheid tegen de aristocratische meerderheid over. Hoe vele zijn niet de middelen, waarvan zich in elke plaats eene staatkundige partij bedienen kan, om den werkkring harer beginselen en harer leden uit te breiden. Middelen, waarvan zich de aristocratische altijd bediend heeft, waardoor zij tot heden de zege gekregen heeft, en waarvan zij zich thans meer dan ooit bedienen zal ten nadeele dergenen die het op hare monopolie hebben toegelegd. Wie het doel wil, moet ook de middelen willen, zoo lang die middelen wettig en zedelijk zijn. Dan, ja, zullen wij staatkundige partijen hebben, partijen die op elke plaats tegen elkander overstaan, zich elken voet gronds betwisten. Welnu, het zij zoo; wij aarzelen niet die valsche rust, dien schijnvrede te verstoren. Zoo lang niet, gelijk het liedje zegt, alle menschen wel willen en wijs zijn, is er aan geen algemeene eenstemmigheid te denken en waarlijk eenstemmigheid hebben wij ook in de laatste jaren niet gehad. Maar de eene partij heeft getriomfeerd en geheerscht; de andere, dien naam haast onwaard, heeft geduld en gezwegen. *Partij?* hoe durven wij dien naam geven aan de meerderheid, voor welke het wettig aandeel in de regering door de voorstellers gevraagd wordt. Neen het zijn geene partijen: het is de geheele natie die tegen enkelen overstaat. Hier is slechts aan de eene zijde partij, eene magtige, wel is waar, en influente; maar toch slechts eene partij — aan den anderen kant staat het volk van Nederland.

Het volk van Nederland, eene pompeuse naam voor 3000 petitionarissen, hoor ik zeggen. Ei lieve, trek van het getal onzer ingezetenen eens alle vrouwen en minderjarigen af en de menigte minvermogenden, die zich als 't ware in eene staatkundige minderjarigheid bevinden; reken van het overblijvende getal gezeten burgers een aantal dat dagelijks in onzen tijd van kwijning en verval afneemt, nog eens die schare af van door de schatkist bezoldigden, die, haast zonder uitzondering, om overwegingen, die wij wel niet goedkeuren maar toch zoo ligt begrijpen kunnen, gemeend hebben hun gevoelen in deze niet openlijk te mogen uitdrukken. Ga eindelijk eens uit de ondervinding in uwen eigenen kring na, hoe veel er noodig is eer de Nederlanders, ongewend als zij zijn aan alle staatkundige medewerking en manifestatie, schroomvallig als zij zijn in hunne omzigtigheid, tot petitioneren komen voor eenig punt van algemeen belang. Waarlijk voor één die teekent zijn er minstens tien, wier beste wenschen wij in den strijd hebben, maar die zich door duizende omstandigheden van eene openlijke verklaring laten weerhouden.

Maar daarenboven, wij behoeven geene getallen te monsteren. De petitionarissen staan en vragen niet voor zich zelve, spreken niet in hun eigenbelang, gelijk de aristocratie; zij trekken zich de belangen aan ook van dat gedeelte der natie — helaas niet het kleinste — dat, van der jeugd af, door ons monopoliseerend staatsstelsel buiten allen invloed gehouden, omtrent de hoogste politieke belangen der natie even onverschillig is als onkundig, voor wie wij een regtstreeksch kiesstelsel vragen, minder om aan eene reeds bestaande behoefte te voldoen, dan wel als een geneesmiddel om den doodslaap der apathie te weren.

In den naam der geheele natie, hetzij ze reeds gewekt zij of nog sluimere, voeren wij de spreuk, sints onheugelijke jaren door de *hommes au pouvoir* elken hervormer voor de voeten geworpen, onverschrokken in ons vaandel: *ôte-toi de là pour que je m'y mette.* Dat zeggen we in naam van het Nederlandsche volk tegen de velerlei kollegien waarin het onvervreemdbare kiesregt der natie verspreid en gestreind is. Er is strijd — slechts met legale wapenen — maar toch strijd. Ieder wete het en kieze. *Sit inscriptum in fronte unius-cujusque quid de republica sentiat.*

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Silezische dagbladen melden uit Löwenberg van den 8. Maart. Bij den smitsbaas *August Henkel* te Kundorf, niet verre van Löwenberg, is den 23. Februarij dezes Jaars, des avonds ten 6 ure, een kalf geboren, dat wegens dezelfs ongewone gedaante, opmerkelijk is. Men zag aan hetzelve een leeuwenkop, bij welken, toen het nog leefde, vooral de vorming van het gezigt, den mond, de neusgaten, eene duidelijke gelijkheid met die eens leeuws vertoonden. Voorts hing ook nog de tong naar buiten, die bij de geboorte ringvormig was. De koe, welke dit kalf ter wereld heeft gebragt, is eene zoogenaamde *Brautkuh*, die voor den op de Goldberger poort aanwezigen leeuw geschrikt was. Het kalf is zes dagen na dezelfs geboorte geslagt geworden, daar er zich ook belemmeringen in de keel-organen opdeden, en het dus slechts weinig voedsel kon binnen krijgen.

— Onlangs is een dienstmeisje in eene herberg te Hamburg, door de losspringende kurk van eene flesch Champagne-wijn, zoo ongelukkiglijk in het oog getroffen geworden, dat zij drie weken daarna in het gasthuis, aan het koud vuur, hetwelk zich in de kwetsuur openbaarde, overleden is.

FRANKRIJK.

— Te Parijs is een huis, in de Rue St. Sauveur, ingezakt. De benedenverdieping is in den grond gedaald, en de vensters van de eerste verdieping zijn nu gelijkvloers. De inwoners van beneden die plotselings inwoners van den kelder geworden zijn, heeft men er ongeschonden uitgehaald. De personen die zich in de boven verdiepingen bevonden, heeft men er met ladders doen afkomen, daar de beweging van het huis de trappen had onbruikbaar gemaakt. Niemand is er verongelukt. Eenige rijtuigen die zich in de remisen bevonden zijn als portefeuilles plat gedrukt gevonden.

— Men heeft uit de Seine vier lijken opgevischt die met touwen aan elkanderen gebonden waren. Men veronderstelt dat die lijken zijn van vader, moeder en twee kinderen.

BELGIE.

— Men leest in de *Tribune de Liège:* Wij vernemen dat, behalve de aanstekende longziekte die de runderen aanrandt, de besmettelijke en pestbuilachtige tijphus, in de gemeenten Clermont, Henri-Chapelle en Charneux uitgeborsten is.

— Men schrijft ons uit Esschen:

In het begin dezer week heeft men in de omstreken onzer gemeente twee-en-dertig wilde zwanen geschoten. Het ongemeen groot getal dezer dieren die men dit jaar in onze omstreken vindt, schrijft men toe aan de strengheid van den winter. Niemand kan zich herinneren, dat het ooit gebeurd is, zoo veel wilde zwanen in een zoo korten tijd neer te schieten.

— Wij lezen in den *Courrier des Ardennes* van den 13. Maart: Eenige dagen geleden reed de diligence met moeite door de sneeuw van Sedan naar Metz, toen de conducteur tusschen Montmedij en Longluijon aangekomen zijnde, eene stem om hulp hoorde roepen. Hij liep terstond met eenige reizigers in de rigting van waar de stem kwam, en op een geringen afstand van de baan, vonden zij een man tegenover een wolf staan. De ongelukkige, die verdoold was, werd sedert een geruimen tijd reeds door den wolf vervolgd, en daar hij geene wapenen had, hield hij zijn vijand door zijne onverschrokkenheid in bedwang, niet durvende vlugten, uit vrees van bij den minsten misstap op de gladde sneeuw aangerand en verslonden te worden.

Er werd hulp aan den man gegeven, die door de koude en den angst vooral in een deerniswaardigen toestand was. Hij maakte gebruik van het rijtuig tot op eene plaats waar hij van den grooten weg moest afgaan, om zich naar zijne bestemming te begeven. Maar naauwelijks had hij eenige stappen op den binnenweg gedaan, of hij bevond zich weder in tegenwoordigheid van den wolf die hem zoo lang had staande gehouden.

Dit dier had het rijtuig op eenen afstand gevolgd, om den buit te bekomen die hem ontrukt was geworden. Daar de diligence gelukkigerwijze slechts op een klein afstand was, kon men terstond op het geroep van den reiziger toeschieten, die ditmaal besloot den dag af te wachten om eene reis voort te zetten, die hem tweemaal dreigde noodlottig te worden.

NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 19 Maart. Aangaande de *eerste* petitie om eene grondwets herziening, uit Zutphen aan de Tweede Kamer ingezonden, meldt men ons nader, dat dezelve *vijf en zestig* onderteekenaars telt, waar onder *twee* leden van den stedelijken raad, *drie* van het kies-collegie, *zeven en veertig* verkiesbaren en *dertien* notabelen, ofschoon niet verkiesbaar; voorts, dat er den 11. dezer een *tweede* verzoekschrift is geteekend door *honderd vyftien* belangstellenden; en, eindelijk, dat nog een aantal Zutphenaren, allen vrij-metselaars, te Deventer hebben geteekend bij gelegenheid van eene feestelijke bijeenkomst der loge aldaar.

— Uit Breda meldt men ons, dat van daar eene petitie om grondwets-herziening is verzonden, die door 52 gegoede ingezetenen dier stad is onderteekend; en dat deze petitie is gevolgd, door eene tweede, door 85 handteekeningen gedekt. — Al deze inteekenaren zijn minstens stemgeregtigd; onder dezelve telt men een lid der provinciale staten van Noord-Braband en vijf leden van het stedelijk bestuur. *(Arnh. C.)*

ECHTELD, den 14 Maart. Gisteren avond, omstreeks 11 uur, ontstond alhier brand in de woning van *Willem Anna van Luttervelt*, welke in alle deelen verschrikkelijk mag genoemd worden, en de treurigste gevolgen heeft na zich gesleept. De geheele bouwhoeve, namelijk, is eene prooi der vlammen geworden, en de broeder van den eigenaar, *Dirk van Luttervelt*, een 82 jarige man, heeft den dood in het vernielend vuur gevonden.

NEUZEN, den 19. Maart. Heden had len *Jacobus Dregmans*, oud 87, en *Elisabeth Scheele*, oud 83 jaren, het zeldzame voorregt hunne 63jarige huwelijks-vereeniging te mogen beleven, terwijl dat echtpaar zich bij voortduring over eene goede gezondheid mag verblijden en in het volle bezit hunner verstandelijke vermogens regt dankbaar jegens het Opperwezen is, over het geluk dat hun ten deel valt.

Ter hunner eere doen een 30tal koopvaardijschepen, welke door ijsgang sedert eenigen tijd eene schuilplaats in deze haven hebben genomen, hunne vlaggen wapperen; terwijl de verschillende soorten van vlaggen, gepaard met het schoone weder van heden een heerlijk gezigt oplevert.

VLISSINGEN, den 25. Maart. Naar men verneemt, zal Zijne Exc. de Gouverneur Generaal *Rochussen*, den 15. Mei aanstaande uit Vlissingen naar Java vertrekken; zullende Z. M. fregat *Jason*, commandant kapitein luitenant ter zee *J. T. D. Bouricius*, den 1. Mei van den Helder naar Vlissingen zeilen. Ook verneemt men, dat Z. M. fregat de *Ryn*, in het voorjaar te Helder zal worden opgelegd.

Ingezonden Stukken.

Een belangrijken tijd gaat Nederland voorzeker te gemoet, wij hopen dat een roemrijker en gelukkiger tijdvak dan de laatst verloopen jaren geweest zijn zal opleveren.

Van de natie, van de ontwikkeling harer publieke geest hangt het heil des vaderlands grootendeels af, reeds toonde zij dat deze nog niet geheel bij haar was uitgestorven, met vrijmoedigheid verheft zij in tallooze petitien en adressen hare stem, ten einde eene minder kostbare en eenvoudiger staatsregeling te erlangen; meer zelfs dan men van eene kunstmatig bedwelmde en uitgedoofde natie zoude hebben durven hopen; doch dat zij wel bedenke dat de tijd van rust nog geenszins voor haar is verschenen, dat zij steeds met bedaardheid moet blijven voortgaan, want stilstand zoude achteruitgang wezen, het ongelukkig vaderland strekke hiervan ten bewijze, onze tegenpartij, de Ministers en hun aanhang zijn nog te talrijk en te sterk, dan dat men aan het verflaauwen van den strijd zoude mogen denken. Welke middelen die partij aanwendt om de oogen der natie voor alle vooruitgang gesloten te houden of te benevelen, heeft de laatste tijd genoegzaam getoont; alle zeilen zet zij bij om met hun wrak scheepje, waar schraapzucht en eigenbelang aan het roer staan, zee te kunnen bouwen; vlugschriften van allerhande aard met de valschte redeneringen opgevuld, worden door hare satellieten overal verspreid; waarlijk het denkbeeld dat deze partij zich van het gezond verstand der natie vormt schijnt al zeer gering te wezen om haar zoodanige redeneringen te durven voordragen. Een dezer vlugschriften, *Christendom en Staatsregeling, in brieven over de herziening der grondwet, te Amsterdam by de gebroeders Diederichs*, dat ons onlangs in handen kwam, wil de natie doen begrijpen, dat vaderlandsliefde voor den Christen niet te pas komt, dat hij maar in stilte zijne eigene zaken behoort te verrigten en zich met 's lands zaken in het geheel niet behoeft te bemoeijen. Waarlijk niemand, hoe godsdienstig hij ook moge wezen, zal toch met deze redenering kunnen instemmen, ongelukkig den Christen, zouden wij dan uitroepen, die geen vaderland zoude mogen bezitten en niets tot verbetering van deszelfs toestand zoude mogen bijdragen. Elk burger integendeel moet het welzijn van den staat als het zijne ter harte nemen, van deze toch hangt zijne welvaart onmiddelijk af. De Christen moet, zal hij zijn' pligt als burger niet verzaken, de belangen zijns vaderlands behartigen, en zal dus ook de staatkundige gesteldheid van hetzelve aandachtig moeten nagaan en haar trachten te verbeteren. Doch de staatkunde of de regering, dit wilden wij hier even aanstippen, moet zich nimmer met de godsdienst inlaten, of denzelven aan hare bedoelingen dienstbaar zoeken te maken, hoe dikwijls dit echter helaas! plaats heeft, zullen alle weldenkenden, van welke gezindheid zij ook moge wezen, met ons moeten instemmen; of zouden zij reeds vergeten zijn de tusschenkomst der regering in de zaken der afgescheidenen en hoe, tot schandvlek dier regering, hunne vreedzame bijeenkomsten door soldaten uit elkander gejaagd en hunne predikanten in den kerker zuchten? Ongelukkig de krijgslieden welke tot de uitvoering van zulke schanddaden gebruikt worden; dat zij steeds bedenken de wapenen tot verdediging des vaderlands, niet tot onderdrukking hunner vreedzame medeburgers te voeren.

Wat zal de schrijver dezer godsdienstige brieven, welke wij gelooven voor een' predikant te mogen houden, ons antwoorden, wanneer wij gewagen, om van andere zaken niet te spreken, van de hemeltergende wijze waarop in het verloopen jaar, de bij alle ware vaderlanders zoo zeer gevloekte leeningswet, welke de minister, tot bespotting der natie, de vrijwillige heeft durven noemen, alom van den predikstoel den volke werd aangeprezen en 's hemels hulp over dezelve werd ingeroepen. Zeker heeft de schrijver, zoo wij ons in onze meening niet bedrogen hebben, dit toen ook niet durven nalaten, ten minste ons is in Nederland geen voorbeeld bekend, dat een vrijzinnig predikant dit zoude geweigerd hebben.

Komt dit overeen met de christelijke phrases in dit geschriftje de natie opgedischt? Zoo als b. v. deze: *onze tydelyke belangen in ons beroep en den vrede met God, ziedaar, wat wy zoeken*, en vervolgens *het christendom plaatst ons in ons beroep, in ons huisgezin en draagt ons alleen buitendien op, te zorgen dat wy eene plaats krygen in den hemel.*

Indien dit slechts de bestemming van den Christen zoude wezen, hoe veel te meer moesten dan niet de predikanten hunne gemeente voorgaan en nimmer politiek op den predikstoel brengen.

Doch genoeg, wij wilden alleen door deze weinige regelen de natie waarschuwen, van op hare hoede te wezen tegen dusdanige wanbegrippen en tegen schrijvers die ter kwader trouw haar de grofste en de zotste redeneringen durven voordragen.

Wij sporen haar ten sterkste aan, om, wil er voor Nederland een gelukkiger tijd geboren worden, die meer welvaart voor de burgerij zal opleveren, hetwelk onmogelijk onder de tegenwoordige druk der belastingen kan plaats hebben, op den ingeslagen weg manmoedig te blijven voortgaan.

Verandering onzer *gebrekkige grondwet, direkte verkiezingen zy steeds onze leus*; zonder deze gaat het vaderland gewis met rassche schreden den afgrond te gemoet.

20. Maart 1845. X.

MENGELINGEN.

Aan het *Antwerpsch Handelsblad* van den 9. dezer ontleenen wij de onderstaande dichtregelen van den in Belgie gunstig bekenden volksdichter Th. van Ryswyck. Dezelve kunnen strekken als een staaltje van de politieke denkwijze der hedendaagsche Belgische dichters.

's Lands Tooverlantaeren.

De man met de Rarekykkas spreekt.

Wie nieuwsgierig is te zien
  Rare, droeve dingen;
Wilt U, goede brave lien,
  Voor het kijkglas dringen.
Neen, uw geld beklaegt gy niet,
Kykt en luistert naar mijn lied;
  'k Zal 't gordyndoek stryken;
Ziet, daer hebt gy Belgenland,
In een avondzonnebrand:
  Wilt aendachtig kyken.

Ginder is 't Ardenner nest,
  Met zyn wilde zwynen;
Lager ligt het Luiksch gewest
  Met zyn houillemynen:
Moedig heft daer 't volk de kruin
Uit zyn groeven van arduin;
  't Wist zich te verryken,
Door den schok die 't lot hun gaf;
'I Zwaeit nu over ons den staf;
  Wilt eens even kyken.

Daar eyst Sint Gudula's trans;
  Hoort er in de straeten
Raedselvlaemsch en duitsch en fransch
  Grieksch en engelsch praeten,
'k Kan die bonte rapsodie
Aen een echten pot-pourri
  't Best van al gelijken.
[illegible] zyn hier t' huis,
Zie [illegible] ginds [illegible] verheven huis,
  Wilt daar ook eens kyken!

Vyf ministers zeet'len daer,
  Bont van zyde en strikken;
Vast omringd van eene schaer
  Weet er veel van knikken.
't Lot van 't dierbaer vaderland
Hebben zy in hunne hand,
  Doch het schynt te blyken,
Dat zy 't ding niet goed verstaen,
't Zou er anders beter gaen;
  Wilt aendachtig kyken.

Velen zorgen er vooraf
  Voor hun eigen zaken;
And'ren pogen snood en laf
  Vlaend'ren arm te maken.
Schier al wat er zich bevindt
Keert zijn huik naar allen wind.
  Schoon w'er door bezwyken.
d'Ambachtsman vraagt luid om brood,
Maar hun *interest* vergroot;
  Kunt gy 't alles kyken?

Ginder kwynt de Rubbens-stad
  Met heur hoogen toren;
Verder loopt het Schelde-nat
  In de zee verloren.
Links is Vlaend'rens vette grond;
Weidt zijn groene velden rond
  Van dees hooge dyken;
Hier heeft vrouw nature mild
Al heur overvloed verspild;
  Schoon is 't om te kyken.

Verder ryst het oude Gent
  Met zyn kloeke mannen,
Die in ramp en in ellend
  Immer samenspannen.
't Roept er heden alles wee!
  Tot den draek van 't Belfort mee,
't Spookt er door de wyken.
  't Werkvolk heeft er broodgebrek,
Brussel, houdt het voor den gek,
  Droevig is 't om kyken.

Heiltoos Vlaendren, vette grond,
  Met uw magere lieden!
Ach! of gy vertroosting vond!
  Maer wie zal ze u bieden?...
En de staet en hoort u niet,
Zoudt ge ook met de dulle griet
  Al naer Brussel stryken...
Men regeert u op zyn Fransch,
Ieder springt den Polkadans;
  't Is genoeg te kyken!

Ziet ge in 't echte Brugge daer
  Menige oude woning;
Hier leefde over dag en jaer
  De eedle Pier de Koning,
Die met Breydel voor 's lands best
Vlaendrens bodem heeft gemest
  Met der Gaulen lyken.
Kwam die held nog eens weerom
Hy zou zich waerachtig stom
  Om ons lafheid kyken.

Daer ligt Kortrijk, half verfranscht;
  Gaen wy naer Ostende:
Ziet hoe 't sop op 't zandbed danst;
  Hier zyn wy ten ende. —
Doet U 't reisje geen plaisier?
Belgenland is een rivier,
  Zy is aen 't verslyken.
't Is een bitt're rareteit,
Maer de waerheid dient gezeid
  Voor die klaer wil kycken.

Th. van Ryswyck.

Advertentien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 25. Maart Sedert den 22. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:
Henriette, G. Beijns, Havannah, suiker, die Greif, J. Schmit, Alexandrie, lijnzaad, de Oscar, W. de Ruiter, de President, J. Worl, beide St. Domingo, koffij, Catharina, H. Hansen, Londen, stukgoed, Providentia, Deprelijt, Liverpool, klipzout.

Voor Gend bestemd:
Luna, B. J. Roskamp, Bordeaux, wijn.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.